

bestemmelse for én gang for alle, men det kan da godt forekomme sådan.

Men godt er det jo ikke, når naturen går over optugtelsen, og derfor skal jeg spørge til hr. Thulesen Dahls optugtelse. Indenrigsministeren har ganske vist allerede fra dette sted fastslået, at det er således, at vi ikke kan udsende nogen, hvis oprindelseslandet ikke vil modtage dem, og der findes en række sådanne lande, ikke mange, men en række.

Vil hr. Thulesen Dahl herfra bekræfte, at han ved, at det forholder sig sådan, og at han derfor også på dette punkt har været vildledende i sin ordførertale, eller vil han være en tøsedreng og lade som ingenting?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu er det jo let at falde over budbringeren, når man ikke kan lide budskabet, og det er jo det, man gør i øjeblikket.

Hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at der var en forpligtelse til, at lande tog deres egne statsborgere tilbage. Og det er der jo. Det er der jo ingen der kan nægte. Der er en moralsk forpligtelse, og der er ikke et eneste civiliseret land i hele verden, som ikke følger den moralske forpligtelse, at man siger, at det land, man er statsborger i, selvfølgelig har ansvaret for de mennesker, der er statsborgere. Det er det, Danmark, Sverige, USA, Canada, Japan og alle andre lande følger.

Er der en dansker, som bliver udvist fra et andet land, så føler vi det som vores moralske forpligtelse, og det er aldrig blevet anfægtet, at vi selvfølgelig modtager denne statsborger i vores land, for det er dér, han eller hun er født. Så er der nogle få lande, der ikke følger denne moralske forpligtelse, som sætter sig ud over almindelig international anstændighed, og det er jo det, det drejer sig om.

Der er altså en moralsk forpligtelse, og der er ingen normale demokratiske lande i denne verden, der ikke følger denne forpligtelse. Det vil jeg godt oplyse. Så hr. Thulesen Dahl har jo ret på dette område.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes ikke, at hr. Thulesen Dahl formåede at tilbagevise min påstand. Det kan da godt være, at Dansk Folkeparti har viljen, men så er det vel evnerne, det skorter på, hvis man i den grad har sovet i timen, at man ikke har fundet ud af det.

Og hvad var det så for en gang nonsens – det er vist accepteret at sige det fra talerstolen – vi hørte om, hvad Folketinget kunne og ikke kunne! Folketinget giver lovene, og hvis et flertal i Folketinget ved tre behandlinger gennemarbejder et lovforslag og vedtager det, er det en lov, og så kan man ikke sige, at Folketinget har gjort noget, som strider mod det ene, det andet og det tredje. Vi skal overholde grundloven og vores internationale forpligtelser, men ellers kan et politisk flertal bestemme, hvad det vil.

Så det kan da godt være, det ikke er viljen, det skorter på, men så er det så givet evnerne.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Thulesen Dahl, vil jeg nævne, at Folketinget i disse dage har besøg af en delegation fra Europa-Parlamentet under ledelse af formanden, hr. José Maria Gil-Robles Gil-Delgado.

På Folketingets vegne byder jeg vore gæster hjertelig velkommen til mødet her i Folketinget og udtaler ønsket om, at delegationen må få et udbytterigt besøg i Danmark. Velkommen hertil.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at det lykkes ikke at gå på talerstolen og påstå, at jeg skulle have udtalt mig i strid med gældende regler, når hr. Søren Søndergaard så ikke engang kan citere korrekt.

Senest sagde hr. Søren Søndergaard, at jeg i mit ordførerindlæg skulle have påstået, at der var en international konvention, som forpligtede til at tage statsborgere tilbage. Det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at jeg mente, der var en forpligtelse, og det mener jeg der er. Jeg mener, der er en forpligtelse til, at man tager sine egne statsborgere til sig igen.

Vi kan så diskutere, hvordan det kan udmøntes, og det er det, vi har lagt op til her i dag. Men vi mener, at der ligger en forpligtelse til, at landene skal tage deres statsborgere tilbage, og den forpligtelse skal vi forfægte, vi skal anføre over for landene, og regeringen bør forfægte over for de lande, at de skal tage deres statsborgere tilbage, når muligheden er der for det.

Så vil jeg til hr. Arne Melchior om det med, at der kan være nogle problemer med at få dem tilbage til oprindelseslandet, sige, at der er en afgrund til forskel på, om det er helt klar dansk